

ТЕРЕН

Україна

число 2 (27), осінь - зима 2010 року

Газета української молоді

Теми номера:

**Гурби-
Антонівці - 2010**

стор. 2

**О. Медунець:
Українська
справа виграла
битву за
українську
молодь**

стор. 3

**С. Багрянний:
Міцні "обійми"
"старшого
брата"**

стор. 3, 7

**К. Каплюк:
Переписана
історія України.**

стор.5

**А. Левус:
5 причин
поразки
націонал-
демократів**

стор. 6

Бути в МНК

Більшість моїх знайомих шукають грошей, вигод... Вони працюють не на себе – на чужих людей, які бачать в них лише робочу силу, людський ресурс. Вони працюють не на справу, в яку вірять – на виконання завдань згідно їхнього фаху. Все – щоб заробити гроші чи отримати інші вигоди. І причини ж ніби поважні: «я маю забезпечити себе», «забезпечити сім'ю», «стати на ноги» і т.д. Тож і засуджувати їх за це не можна, та й гріх це – судити когось. А націоналізм, чи, тим більше, націоналістична організація – це вже хобі, «у вільний від роботи час». Якщо такий «час», звісно, з'явиться.

Я можу дозволити собі займатись молодіжною націоналістичною організацією.

Тому я надзвичайно поважаю тих людей, які всупереч всім вище названим обставинам знаходять час, можливість, гроші та натхнення для Справи, в яку Вірять. А тим паче знаючи, що від цього потерпають кар'єра, гаманець; і можливо, стосунки з рідними та друзями.

Наведу приклад. Моя подруга вчиться в Київському національному університеті ім. Т. Шевченка. Вона є відмінницею навчання, учасницею різноманітних наукових конференцій. Окрім того, вона – МНКівка. За свою роботу в МНК вона не отримує ніяких заробітних плат, живе на свою студентську стипендію. Але щодня після закінчення пар вона йде в офіс і до вечора працює по МНК.

Інший мій друг живе лише з того, що поширює націоналістичну літературу. Хто знає, наскільки прибутковим є український (я вже мовчу про націоналістичний) книжковий бізнес, той мене зрозуміє. Він має диплом про вищу освіту й стаж роботи за фахом в солідній компанії. Але цей хлопець зранку до вечора працює по МНК.

Чому й заради чого вони відмовляються від усього цього? Тому що МНК-івець не хоче бути універсальним споживачем і вимірювати своє життя лише прибутком, не хоче працювати лише заради грошей. Він прагне кращого не лише для себе, але в першу чергу – для своєї Держави та своєї Нації.

Мої друзі могли б займатись будь-чим іншим – вони б стали успішними й заможними в будь-якій установі чи компанії. Та вони обрали ту організацію, в яку вірять та яку творять своїми силами. Вірність – це беззаперечно важко. Важко бути прихильним і вірним одній ідеї, одній вірі довгими роками. Не піддатися спокусі, бути твердим і триматися однієї лінії в найзапеклішій боротьбі. Вірність Ідеї – це коли ти до останнього подиху, до останньої краплі крові готовий її відстоювати. Коли ти не вагаєшся.

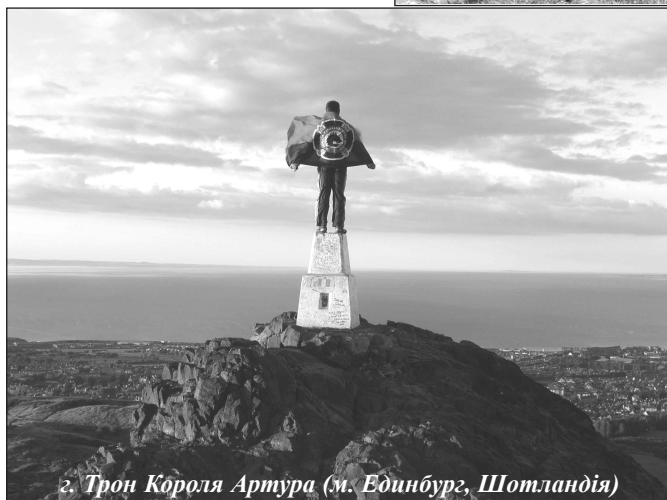
На одній з Карпатських вершин

Так хотілося побачити Париж :)

Кавказ. В поході на Ельбрус

г. Трон Короля Артура (м. Единбург, Шотландія)

Ідея не визнає сумнівів.

Це важко. Проте натомість ти отримуєш команду однодумців, свідомої молоді, яка не боїться випробувань і дисципліни та прагне праці і боротьби в ім'я справи, в яку віриш. Бо лише сильні знають, що МНК – це передусім побратимство духу та друзів. Це спосіб змінити себе і самим творити історію, побороти свої слабкості, виховати волю і зрештою – навчитись перемагати.

Таких людей небагато, їх може бути більше, якщо кожен, хто читає ці рядки, повірить в себе і знайде в собі сили. Адже саме на них тримається й триматиметься наша Ідея та наша організація.

Ці люди для мене більше, ніж друзі. Вони, і лише вони – мої побратими і моя родина. Для мене вони – великі люди: ті, хто незважаючи на всілякі незручності й проблеми, можуть собі дозволити бути націоналістами. І тому я – з ними.

Я – в МНК!

Василь Зоря

Молодь закликає владу вирішити проблему з житлом

Громадянська кампанія «Молодіжна варта: молодь за Вами спостерігає!» під стінами Кабінету Міністрів України провела театралізовану акцію під красномовною назвою «Одне ліжко для усіх», метою якої було привернути увагу громадськості та нової влади до житлової проблеми, що є чи не найнагальнішою для молодих громадян нашої держави.

Студенти, що були присутніми на акції, тримали плакати з написами «Хочу робити дітей, але нема де», «Суми, яку я назбирав, вистачить на 1 кв. метр житла» і т.д. Учасники акції розстелили на землі туристичні килимки і всілися на них, символізуючи таким чином те, що жити їм за нинішніх обставин доводиться не у власному житлі, а де доведеться.

Активісти «Молодіжної варти» також нагадали, що в передвиборчих програмах партій, які зараз формують коаліцію (ПР, Блок Литвина і КПУ), а отже – і Уряд, є цілий ряд обіцянок щодо доступного кредиту на житло (5-7% річних), будівництва соціального житла за держзамовленням, а також забезпечення житлом молодих людей, що працюють на флагманах вітчизняної індустрії (ім вартість житла має бути «погашено» залежно від терміну роботи на таких підприємствах).

Втім, молодь достатньо скептично оцінює імовірність того, що уряд Миколи Азарова буде реально вирішувати цю проблему. Як зазначив член Національного комітету «Молодіжної Варти» від Молодіжного Націоналістичного Конгресу Сергій Пархоменко, більшості членів Уряду і парламентській більшості невідгніти провадити подібні реформи:

«По-перше. Представники партій, що наразі перебувають в парламенті, як провладних, так і опозиційних, мають тісні стосунки з провідними банками та будівельними компаніями країни. А банкам невідгніти робити кредитну ставку, скажімо, у 5%; будівельним компаніям невідгніти продавати житло за реальними цінами, без накрутки.

По-друге. Антимонопольному комітету, в свою чергу, невідгніти проводити антидемпінгові розслідування, бо керівництво комітету також призначається з лав провладних політичних сил. Виходить замкнуте коло, всі учасники якого тісно пов'язані

ні одне з одним. При цьому мова навіть не йде про місцевих чиновників від «позитивного» рішення яких залежить, зокрема, виділення земельної ділянки для будівництва, затвердження проектною документації, надання маси дозволів... А це – армія різноманітних державних службовців, які вже навіть не соромляться одразу називати суму хабара. Різниця між ними лише у вартості «позитивного вирішення питання». Отже, навряд варто очікувати на те, що урядовці наступлять на горло пісні своїх партнерів з банківського чи будівельного сектору».

«Щодо будівництва соціального житла, то я тут не відкрив Америку, якщо скажу, що на нього просто немає коштів. Тому ми, молоді українці, зобов'язані постійно тиснути на владу, щоб вона займалася не тільки балачками довкола мовних чи геополітичних питань, а й вирішенням нагальних проблем з житлом.

Ми закликаємо молодь активно боротися за свої права, закликаємо її бути активною і не боятися відстоювати свою позицію. Тільки таким чином ми зможемо змусити владу виконати її обіцянки» - підсумував Сергій Пархоменко.

Не підкоримось!

Коли на підході до центру Києва Вас зупинить міліціонер і буде вимагати у вас документи і довідку про місце роботи, щоб вирішити чи дозволити Вам пройти далі – не дивуйтесь. Це не комендантська година і не початок бойових дій – це в Київ знову приїхали російські наглядачі. І не важливо – в піджаках вони, чи в рясах.

Якщо на Ваших очах «Беркут» в бойовому обладунку, з допомогою палиць і чобіт затягує в машину молодих хлопців і дівчат – не дивуйтесь. Це не терористи і не вбивці – це люди, які наважились захищати гідність, Особисту, свого народу, своєї держави.

Якщо московський мер на території України проголошує, що одне з міст твоєї держави було і буде російським, а його офіційно запрошують на День народження Президента України – не дивуйтесь. Тепер Україною керує колоніальна російська адміністрація.

Відкили від такого приниження і зневаги? Звикайте. Так буде доти, доки при владі в Україні будуть московські наймити.

Так, Україна в Україні зараз програє. Українців зневажають і обдирають, як і кожен народ у підкореній колонії. Цінами на газ, на комунальні послуги, позбавленням власної історії, особистості, національної гідності. Горі переможеним! Але вірю - це не про нас!

Так, Україна зазнає важких ударів. Але я переконаний – зупинити навалу і здачу держави ми зможемо! Для цього кожен з нас повинен не втрачати особистої гідності. Як вільна людина, як громадянин, як українець!

Маємо зрозуміти – таку навалу не зможуть зупинити лише політики. Це зможемо тільки ми всі разом – десятки мільйонів українців. Як ми це зробимо, яким буде шлях нашої перемоги – покаже час. Зараз головне - внутрішньо не здатися, не підкоритись.

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

30.03.10

У приміщенні Центру Національного Відродження відбулася презентація нового інформаційного Інтернет-сайту <http://dontsoy.info>, присвяченого постаті Дмитра Донцова. Ініціатором створення ресурсу виступив Молодіжний Націоналістичний Конгрес.

На даному ресурсі всі бажаючі зможуть ознайомитися з творчим доробком ідеолога українського націоналізму та його послідовників, подивитися фото та відео.

08.04.10

Під час акції протесту проти демонстрації в "Українському домі" виставки з псевдоісторичною назвою "Вольнская резня – польские и еврейские жертвы ОУН-УПА" було затримано 15 активістів патріотичних організацій.

Відкриття даної виставки протестувальники вітали криками «Ганьба!» після чого нардеп від «Партії регіонів» Вадім Колесніченко, лідер російської шовіністичної організації "Русскоязычная Украина" дав наказ міліції затримувати протестувальників. Серед затриманих - Сергій Кузан, заступник голови МНК.

Проведення подібних заходів вказує на антиукраїнську суть нинішньої влади та українофобію як її державну політику.

09.04.10

Під час прес-конференції в УНІАН активісти "АнтиТабачної" кампанії заявили, що у разі продовження антиукраїнської політики в гуманітарній сфері та репресій стосовно студентів, вони встановлять у Києві наметове містечко.

"Просто не можна терпіти людину, яка ненавидить все українське", - сказав співкоординатор "АнтиТабачної" кампанії Сергій Пархоменко.

Продовжуючи тему, юрист Сергій Кузан зазначив, що сьогодні "іде планомірний наступ: на студентство, освітян, представників інтелігенції з обов'язковим використанням міліції, на жаль...".

14.05.10

Утворено Громадський Координаційний Комітет 11-ти патріотичних партій і громадських організацій, серед яких - і МНК. Метою створення Комітету є організація та координація руху опору антиукраїнським діям теперішньої влади.

19.05.10

З метою координації своїх дій та ефективного реагування на спроби зазіхнути на суверенітет, національні інтереси та перетворення України на авторитарну державу, українська молодь заявила про створення Молодіжного Руху „СПРОТИВ”.

Під текстом меморандуму вже підписалися "Молодіжний Націоналістичний Конгрес", "Батьківщина молода", "Молодий Народний Рух", "Молодіжний Союз Наша Україна", "Ліга народних адвокатів", "Студентське братство" та ін.

01.06.10

У Києві відбулася презентація книги історика, громадського діяча Святослава Липовецького «ОУН (бандерівці): фрагменти діяльності та боротьби». Організаторами заходу виступили МНК та Українська Інформаційна Служба.

У прес-конференції окрім автора взяли участь головний редактор газети «Шлях Перемоги» В. Рог, історик, экс-директор Державного галузевого архіву СБУ В. В'ятрович, голова ОУН(б) Стефан Романів.

19.06.10

В Україні та 20-ти інших державах стартувала кампанія «Не дамо згасити свічу пам'яті», присвячена Голодомору 1932-33 рр. У Києві пройшла молитва за невинно убитих, після якої Свічки Пам'яті поїхали в міста України та по всьому світу.

Учась в молитві взяли представники різних конфесій, влади та української діаспори. Свічка пам'яті також побувала у резиденціях Європарламенту та ООН.

Кампанію організаційно підтримали: ЦНВ ім.С.Бандери, Фонд «Україна-3000», «Меморіал», СУМ, НСОУ «Пласт», ЦДВР, МНК та ін.

23.08.10

У День Державного Прапора України громадські організації і партії звернулися з офіційною вимогою до президента В. Януковича:

1. Відмовитися від антиукраїнських дій;
2. Виконати Укази, спрямовані на вшанування борців за незалежність України;
3. Щорічно вшановувати пам'ять жертв тоталітарних режимів 23 серпня разом з країнами ЄС;
4. Інформувати громадськість про події підписання Пакту Ріббентропа-Молотова 1939 року, який розпочав Другу Світову Війну й розподіл світу.

Звернення було підписане: УНП, КУН, УНА-УНСО, Спілкою офіцерів України, Всеукраїнським об'єднанням ветеранів («Меморіал» ім. Василя Стуса, МНР, МНК, УРП та ін.

Гурби-Антонівці - 2010

Спогади організатора

Коли починаш писати про «теренівку» «Гурби-Антонівці», зовсім немає бажання нагадувати про історичну довідку, умови та правила гри. Кожен, хто хоч тришки знайомий з МНК, мене розуміє...

Напишу про те, що здебільшого залишається поза газетними шпальтами чи телевізійними репортажами. Адже тим чотирьом додам гри передують три місяці напруженої підготовки...

Вже на початку лютого ми мали близько півтора десятка зголошених бійців, (кампанія «Гурб-2010» ще офіційно не починалась – авт.). Ми почали розуміти, що процес йде швидше за нашу готовність як організаторів. Визнаю, це нас «штовхнуло в спину», але відчуття було приємним. Ми розуміли, що нашу акцію чекають по всій Україні.

Додаткового «стимулу» додало те, що влада Януковича почала здійснювати активні спроби позбавити звання Героя України провідників національно-визвольної боротьби Степана Бандеру та Романа Шухевича.

Чекати вже не було коли. Ми мали дати стрімкий старт, щоб довести собі й іншим, що справа провідників жива. Миттєво був створений оргкомітет, куди окрім Голови МНК Ярослава Іляша та працівників Секретаріату, увійшли лідер ГПО «Українська справа» Олег Вітвіцький (у 2002-2005 р.р. – заст. Голови МНК) та депутат Тернопільської обласної ради, підприємець Михайло Ратушняк.

За усі роки діяльності Молодіжного

х – авт.) двох порівняно молодих людей. Вони представилися кореспондентами районної газети «Діалог», але не мали відповідних посвідчень. На запитання: чому вони знімають все це й на відео, відповіли: «Для архіву». Потім ми запросили їх приєднатися до колег і почали задавати профільні запитання. Результат – мова суржикова, з великим домішком російських слів, невиразна, у поясненнях плутаються і ніякої конкретики. А коли ми їх зловили на брехні і перевірили їх авто, усі підозри підтвердилися - СБУ.

Багато років це відомство не було до нас байдужим, і ставлення до них було різним. Але цього річ зникли усі сумніви щодо «вищості» цієї служби перед міліцією. У номінації «Клоунада» рейтинги зрівнялись...

Але що б там не створювало нам антураж, головне – читайте попереду.

Спогади стрільця

Третя атака табору «червоних»... 15 хвилин до закінчення неймовірно насиченої гри...відчуваю ногу на обличчі і ще зусилля 3-4 людей які зривають вже 4 додаткову жовту пов'язку. Саме в цей момент я зрозумів, що точно буду тут через рік.

Рік пройшов в постійних спогадах і бажанні наблизити початок травня, а з ним і Гурби-Антонівці 2010.

Прибувши на місце збору бачу велику кількість знайомих облич. Більшість з них цього року будуть у «ворожому» таборі. Обійнявшись та перекинувшись парою слів розходимося у різні боки.

Шиккування для відкриття гри, побажання гостей на гру, серед яких «поганої погоди для кращого вишколу»! Про це особливо поки ніхто не замислюється. Все ще попереду. Різнити в 30-35 чоловік в куренях зовсім не лякає, а навіть навпаки.

Початок гри відразу дав зрозуміти, що буде весело. Не встигнувши відійти від табору навіть 300 метрів бачимо рух поряд. Невже «ворог» так швидко дістався іншого боку терену?! Це неможливо! Ліхтарі! Виявляється - загубилися журналісти, які прибули, щоб донести інформацію про цю подію в широкі маси.

О 02.30 дістаємося визначеного місця для нашої чоти і влаштуємося для сну на кілька годин.

З першими променями сонця розпочався важкий і насичений день. Кілометри прочісування терену позаду. Бої - один за одним. Нами завойований прапор куреню «Червоних». Втрачено вже 2 життя ... На РВС говорять про можливе припинення гри за причиною закінчення додаткових життів. Організм вже і сам вимагає відпочинку і в голову лізуть думки про бажання ще раз потрапити в бій і закінчити гру героїчно. Підбадьорює проміжний рахунок на нашу користь, що відверто дивує.

Невеликою групою, з чотирма Forte (між собою його звали «Старий», а в протилежному таборі, як виявилось пізніше, - «Моджахед» - за густу бороду) на чолі, вдається переночувати в молодій посадці. Короткий перекус в цілковитій тиші. Як і ж смачні консерви в такі моменти. А сало приносить просто щастя!

Ранок дарує нові сили і бажання рватися у бій. Знову кілометри, які дають забути про вчорашній день, підмочений зливою. Новини до нас доходять з великою затримкою: ще 200 життів на куринь; прапор ніби в нас, не зважаючи на те, що стрілець втікав з ним всю ніч від «червоних», харчуючись корою і невідомими ягодами, - і лише під ранок приніс до табору.

А в нас знову нерівний бій. Взнявши на себе атаку, рятуємо «Старого». За декілька хвилин вже весь куринь ловить по лісі наших кривдників з «ворожого» табору.

Рух на РВС за відновленням життя.... Здається, що вже кожний камінчик на цьому

шляху став рідним і знайомим, але, чомусь не дуже приємним.

Нове завдання. Нові кілометри з чужими наплічниками за спиною. Розмови лише пошепки. Короткий сон недалеко від зони призначення і ось нарешті об'єднання з куренем! Поряд крокує хлопчина босоніж. Каже, що краще так, ніж з мозилями в кирзових чоботях. Хтось розповідає про те, що досі з початку гри не бачив свого наплічника. Але у всіх посмішки на обличчі. Приємно себе відчувати єдиною великою силою, що відразу підкріпилося великим боєм з нашою перемогою.

Потім був ще неймовірний біг, блукання по лісу і ночівля під накрапаючим дощиком, з братерським поділом каріматів, церати і спальних мішків. Стійка, в якій добряче погодував комарів. Думаю, вміли б вони писати, то офіс МНК завалили б колективними проханнями про щотижневе проведення гри!

Лишались лічені години до перемоги... Куринь пронизує звістка про атаку табору. В неймовірному темпі добігаємо і відбиваємо першу невелику атаку «червоних». Далі швидко зведення фортифікаційних споруд і валу з сухих дерев, який би унеможливив ефективну атаку ворога. Командири роз'яснюють тактику оборони.

Атакують... Укріплення не протрималось і 10 хв. Адреналін зашкалює !!!! Щільно стиснувшись у коло тягну суперників. Куринний допомагає зривати пов'язку «ворогу». Ще один «червоний». Кінчики пальців вже печуть. Тягну ще одного, кидаю під ноги, і тут витягають мене...Відчуваю як швидко зривають «життя».

Бій тривав недовго. Ми були вщент розбитими атакою «ворожого» куреня... Прапор втрачено...

Залишилось півтори години. На РВС мені та ще декільком стрільцям вже не дають «нового» життя.

Нам залишається лише чекати. Кожен з убитих ділиться моментами щойно закінченого бою.

Інформація про програв, як ніколи, проходить оперативню. Але відчуття поразки абсолютно немає! Впевнений, кожен з табору «жовтих» на рівні з «червоними» вважає себе переможцем! Нехай не в грі вцілому, можливо, в якомусь конкретному бою, можливо, в бою з собою, але всі МИ - ПРЕ-МОЖЦІ!!!!

І ніякі мозолі, голод, відсутність сну, неймовірні відстані, величезні фізичні навантаження не змусять пошкодувати про те, що чотири вихідних дні ми провели пліч-о-пліч в єдиному бажанні відчувати себе воїнами і вшанувати палих тут Героїв !!! Всі ми разом отримали те, що вже ніколи не втрачимо! Усі ми тепер - єдина сила!

І якщо хтось запитав мене, що я роблю на початку травня наступного року, не замислюючись з гордістю відповім - «їду на ГУРБИ – АНТОНІВЦІ - 2011»!

**Юрій Присяжнюк,
Стрілець куреню «Жовті»**

Р.С. Спогади організатора

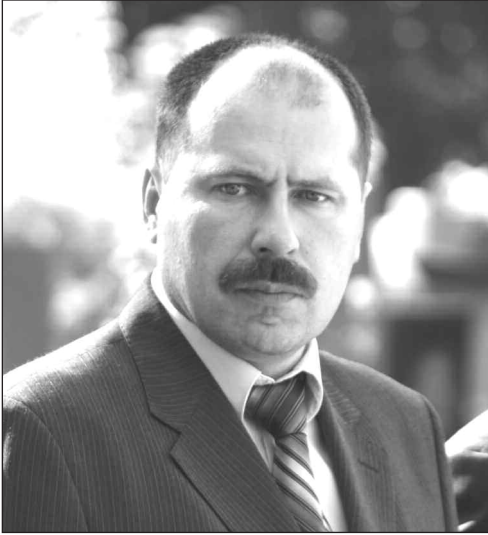
...Попри безкомпромісний характер боротьби, бійці обох куренів залишилися суперниками тільки на полі бою, а після гри браталися і дякували одне одному за гру.

А на закінчення процитую слова Голови МНК Ярослава Іляша під час закриття теренової гри, які членам організації слід сприйняти як наказ: «Ця теренова гра продемонструвала: хто є хто в цьому житті, хто має силу волі, і хто не відступить перед небезпекою.

Тож і в теперішній ситуації, коли Україні знову загрожує небезпека, нам, очевидно, доведеться готуватися до більш рішучих дій, ніж ті, які ми здійснювали до останнього часу. Змагати до тих самих чинів, до яких прагнули свого часу наші Герої».

**Корній Норманчук, Стефанія
Савицька, Інформцентр МНК**

Медуниця Олег: Українська справа виграла битву за українську молодь

Олег Вячеславович, Ви є одним із найактивніших діячів молодіжного патріотичного руху, були учасником «Революції на граніті» в 1990-у, «Революції на траві», «Помаранцевої революції» в 2004-у... Чому молодь досі залишається на узбіччі політики? Що Ви, як успішний політик, порадили б молодіжним громадським діячам?

По-перше, я не зовсім вважаю себе успішним політиком. Успішний політик – той, хто знаходиться при владі максимально довго і здатний через владний механізм займатися практичним втіленням власних політичних поглядів і принципів.

По – друге, я не погоджуюсь, що наша молодь залишається на узбіччі політики. Є певне розчарування молодих людей в політиці. Головне, як на мене, що українська справа виграла битву за голови української молоді. Соціологія вже багато років підтверджує, що молоді люди переважно підтримують праві політичні сили. Тому у політиків, що сповідують подібні цінності, є майбутнє.

Одним з перших кроків нової влади на Сумщині став демонтаж виставки, присвяченої Незалежності України. Яка була ваша реакція?

Коли демонтували виставку, це мене обурило. Я був ініціатором її підготовки та відкриття. Десятки людей декілька місяців відбирали відповідні архівні документи. Раптом місцеві комуністи на сесії облради «наїхали» на губернатора і вже через пару годин виставка була знята.

Переважна кількість теперішніх можновладців уявляють Сумщину як регіон, абсолютно не пов'язаний з подіями 1917 – 1920 років. Більшість з них нічого не знала про націоналістичне підпілля в нашому краї і трагедію його розгрому гестапівцями наприкінці 1942 року. На світлинах в коридорі адмінбудівлі були фотографії наших земляків, що воювали в армії УНР, керівників обласного проводу ОУН. Це генерали, командири з'єднань, прості громадяни, які на заклик боротьби за Україну піднялися і почали діяти. Вони віддали Україні своє життя.

Але чи вибачать такі дії влади люди? Чи вибачить донька Семена Сапуна - голови Сумського проводу ОУН, - яка пам'ятає, як батька забирали в гестапо; як в 1944-му НКВД викликало дружину націоналіста на допити? А як віднести до того, що зняли фото з відкриття першого в Україні пам'ятника Шевченку у Ромнах? Іван Кавалерідзе – відомий скульптор, кінорежисер і драматург, наш земляк, у своєму рідному місті встановив безсмертний і оригінальний пам'ятник. Кому заважало це фото? А матеріали по вшануванню Героїв Крут у далекому 1919 році у Конотопі? Чи вшанування пам'яті юнаків крутянців не вписується в

1971 року народження. Народився і проживає у м.Суми.
1987-1988 рр. – перебуває у складі Збірної УРСР зі спортивного орієнтування.
У 1990 році стає одним із організаторів Сумської організації Спілка Незалежної Української Молоді (СНУМ).
1988-1993 рр. – навчання у Сумському державному педагогічному інституті ім.А.С.Макаренка, за спеціальністю “географія та біологія”.
1993-1999 рр. - вчитель географії і біології ЗОШ с.Северинівка Сумського р-ну.
1994-1998 рр. – депутат Сумської міської ради.
1998-2001 рр. – голова обласної організації Конгресу Українських Націоналістів.
1999-2005 рр. - керівник Сумського обласного комітету молодіжних організацій (СОКМО). Лауреат Державної премії Кабінету Міністрів України «За особливі досягнення молоді у розбудові України».
2002-2007 рр. – голова ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес». Нагороджений Орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня та різноманітними відзнаками УПЦ КП.
2005-2006 та 2008-2010 рр. - заступник голови Сумської обласної державної адміністрації. Нагороджений відзнакою СБУ «Хрест заслуги» II ступеня.
2006-2008 рр. - начальник Управління інформації та зв'язків з громадськістю Чернігівської ОДА. Закінчив Національну академію державного управління при Президентові України (НАДУ), кваліфікація – магістр управління суспільним розвитком.
Почесний член МНК. Нагороджений відзнаками МНК: «За бойові та екстремальні акції» та «За особливі заслуги перед Організацією».
Одружений. Виховує сина. Захоплення - туризм.

новітні погляди влади?

Таке відчуття, що ми вже не українська область, а російська губернія. Чому на сайті Сумської ОДА зник розділ про голодомор? Навіть на сайті Януковича вже повернули розділ про Голодомор, а в Сумській області цього (на цей час) досі не зробили. Для влади людини що живе, думає і працює україноцентрично – потенційний ворог, чужорідне тіло.

Крім гуманітарної сфери, від дій «Януковича і Ко» зміни вносяться і в економіку країни. В чому Ви особисто бачите найбільші загрози вітчизняній економіці?

Як не парадоксально, такими загрозами є російські інвестиції. У будь якій країні інвестиції - це благо для економіки. У нас навпаки. Росіяни дають кредити в незначних обсягах, під вищі відсотки і постійно просять політичних поступок. Українському бізнесу нав'язують російську економічну модель, яка передбачає значне втручання держави. Окрім цього, державний фактор впливу на економіку часто перетворюється на вплив політичний. У Сумах, наприклад, на провідному машинобудівному підприємстві, де російські громадяни є акціонерами, вже рік триває наполеглива робота по піару Партії Регіонів.

Замість скорочення державних видатків, влада ж, навпаки, їх збільшує. У порівнянні з минулим роком збільшено фінансування Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів та апарату Верховної Ради. А в цей час в державі нараховуються об'єми невивплат зарплат в реальному секторі економіки.

Янукович свідомо ввів в оману місію МВФ для отримання позики. Це вже вдруге він порушує свої слова, дані публічно. Перший раз, коли обіцяв не підвищувати ціни на газ для населення. Зі слів Президента, що обіцяв спрямувати кошти МФВ на «розвиток і реформи», можна зрозуміти, що коштів на реформи в цьому році не буде.

Нові ціни на газ зросли в півтора рази. Нагадаю, що рекламуючи україно-російські домовленості - «газ в обмін на Севастополь», Янукович з Азаровим неодноразово пояснювали потенційну втрату частини суверенітету України необхідністю зберегти низькі ціни на газ для населення.

Кредитів МВФ не отримати без порушення обіцянок перед власними виборцями. А це, в свою чергу, буде створювати соціальну напругу, яку можна буде подолати за допомогою східного сусіда – Росії. Про яку тоді економічну і політичну незалежність може йти мова?

Яким чином повинна діяти громада, повинно діяти суспільство, щоб не дозволити владі вести себе у той нахабний спосіб, що ми бачимо зараз?

Насправді формула захисту дуже проста. Місцеві ради мають бути виразниками інтере-

сів громади, а не місцевої адміністрації. Тому єдиний спосіб практичної реалізації цього принципу є перемога на місцевих виборах тих політичних сил, що не брали участь у формуванні місцевої виконавчої влади. На даний час місцеві адміністрації намагаються наситити списки провладних партій Януковича – Тигіпка якомога більшою кількістю власних чиновників. Уявіть собі абсурдність ситуації, коли місцевий функціонер в галузі освіти стає депутатом ради і йде працювати у депутатську комісію з освіти, яка має контролювати і приймати звіти у нього ж. Звідси породжується всездозволеність і безкарність влади. Цього не можна допускати.

В Україні розпочинаються чергові виборчі перегони, на цей раз – до місцевих рад. З якою командою Ви підете на ці вибори?

Ми збирали досить потужну місцеву команду молодих людей з різних громадських середовищ і планували їх об'єднати в регіональний виборчий блок. Влада, переписавши виборче законодавство під себе, заборонила такі виборчі об'єднання. Тому ми зупинилися на тому, щоб пов'язати свої передвиборчі плани із політичною партією «За Україну». Ця політична сила показує динамічне зростання своєї ваги у суспільстві. Голова партії В'ячеслав Кириленко, у партійній розбудові робить ставку на молодь, що прийшла з громадського середовища. На мою думку, це дуже вірно, адже лише молоді політики, що заявили про себе на тлі внутрішньої загрози державності, зможуть об'єднати українського виборця, розчарованого результатами урядування Ющенка-Тимошенка.

Значну частину свого життя Ви віддали націоналістичному руху, зокрема, - керували Молодіжним Націоналістичним Конгресом. Чи не могли б Ви задати якісь цікаві епізоди у цій частині Вашої діяльності?

Мене завжди марудило від роботи в офісі. Я намагався зробити свою працю в МНК максимально наближеною до молодіжного середовища: акції прямої дії, таборування в т.ч екстремальні, зустрічі з молоддю, робота в інформаційному полі. Це ті напрямки роботи, що присутні і зараз в роботі організації.

Найцікавіші спогади – це, звичайно, таборування. Було різне: і ночівля в лісі, просто неба при мінус 22; і буря, що наприкінці дня просто змела табір «Лисоня»; і нестача їжі, коли ми змушені були харчуватися завдяки навичкам самовиживання у природі І якщо ви прийшли в МНК, обов'язково пройдете через подібне. І, сподіваюсь, так само, як і я, через багато років не пошкодуєте ні за чим...

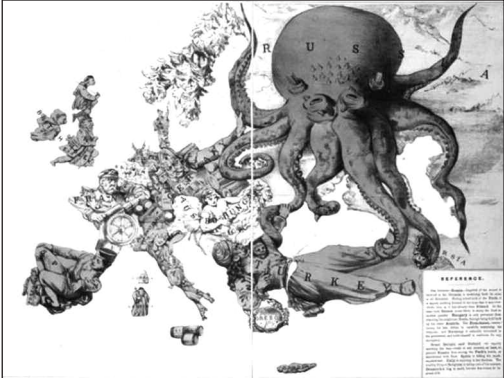
Інтернет-журнал Олега Медуниці:
<http://olegmedun.livejournal.com>

Міцні «обійми» «старшого брата»

ла за останніх 20 років.

Але давайте повернемося до історії – вчительки життя. Тим паче, що втрачаючи пам'ять, ми втрачаємо майбутнє. Припускаю, що немало із малоросів чи хохлів робить це свідомо, аби зняти із себе відповідальність за долю нащадків і країни. При цьому вони завжди при кожній нагоді і без неї не забудуть висловитися: «Донезалежнились...А що нам Україна дала?...». А найсмішніше те, що коли одного разу на Хрещатику я зробив зауваження одному гастролеру під біло-синіми прапорами: навіщо ж він сміється і спльовує зернята на бруківку, він відповів, - «Я живу в свабодной стране – плую, где захчу!!!».

Таке викривлення громадянської свідомості можна зустріти доволі часто. Доводиться не зважати на такий контингент до того часу, поки тебе не називають «бандерівцем», і пропонують забратися геть... Важко шукати дохідливі аргументи, окрім «найдієвішого» :) ... Тоді ця історія завершилася погрозами, що прийдуть «руські братя...і наведут парядок». Але перед читачами змушений визнати, що є

палким шанувальником Степана Андрійовича. Саме тому, що знаю і люблю історію. І ось що вона говорить про нашого північного сусіда.

Найбільш поширений міф про братерські стосунки насправді розрахований на колабораціоністів і маргіналів серед різноманітних етносів, які перебувають у зоні інтересів Росії. І ця держава поводить відповідно.

продовження на стор. 7

Діяльність МНК. Коротко

Волинь

13.04.10

Відомий український публіцист, почесний член МНК, історик Віктор Рог у Луцьку презентував книгу «Українофобія. П'ята колона та її ляльководи». Презентація відбулася у Волинській науковій бібліотеці імені О. Пчілки. Організаторами презентації виступили МНК та ВО «Свобода».

25.04.10

Вшановано пам'ять 10-ти тисяч в'язнів - жінок (української, польської та білоруської національностей) концтабору м. Шталюппен (нині Нестеров, Калінінградська обл., Російська Федерація), яких було розстріляно у квітні 1945 року за наказом штабу 3-го Білоруського фронту. Вшанування загиблих від рук комуно-московських катів, відбулось в місті Луцьк, де був побудований меморіальний комплекс.

Учасниками і організаторами заходу виступили Братство ветеранів ОУН-УПА, «Молодіжний Націоналістичний Конгрес», Українське козацтво, КУН і «Студентська Свобода».

09.05.10

На противагу офіційнім заходам влади, в м.Луцьку пройшов мітинг-реквієм по загиблим в часи Другої світової війни.

Організаторами заходу виступили Братство ветеранів ОУН-УПА, МНК та ВО «Свобода». На плакатах розмістили головні гасла акції: «9 травня – День скорботи, а не перемоги», «Скажи окупанту -НІ», «Історію України писати Українцям».

Серед присутніх розповсюджувалася листівка «Факти співпраці СРСР і нацистської Німеччини».

13.05.10

«Колківська республіка» утворилася у квітні 1943 року на звільненій загонами УПА від нацистів території Волині на 2,5 тисячах кв.км.

За участі священнослужителів УПЦ(КП) відзначили цю дату місцеві жителі, волинські націонал-патріотичні організації: Братство ветеранів ОУН-УПА, ВО «Свобода», Молодіжний Націоналістичний Конгрес та ін.

Цього ж дня, незважаючи на перешкоди з боку ДАІ, відбувся автопробіг, присвячений річниці створення «Колківської республіки».

22.05.10

У м. Луцьку, біля пам'ятника Великому Кобзареві, громадяни міста провели мітинг присвячений двом подіям – це 149-і роковини урочистого перепоховання праху Т.Г. Шевченка в Україні на Чернечій горі біля Канева, а також 170-та річниця «виходу в світ» «Кобзаря».

Відмінністю зібрання стали не політичні промови, а читання творів поета та спів хору Волинського музично-драматичного театру ім. Т.Г. Шевченка. Організаторами заходу виступили Братство ветеранів ОУН-УПА, ВО «Свобода», МНК, а також представники обласної та міської рад.

29.08.10

Відбулась презентація Волинського представництва молодіжного руху «Спротив» за участі «Батьківщини Молодої», «Молодіжного Націоналістичного Конгресу» та «Національного Альянсу».

До «Спротиву» приєднались ще 14 молодіжних громадських осередків. Підтвердженням підтримки цього молодіжного руху стало підписання «Меморандуму про заснування та співпрацю».

Київ

04.03.10

Спілка Національно – патріотичних об'єднань „Українська Громада Києва”, до складу якої входить і КМО МНК, оголосила про початок проведення загальноміського літературного конкурсу серед дітей-сиріт та дітей з обмеженими можливостями. Основою конкурсу стало написання твору на тему „Хто такий патріот України?”.

Конкурс мав на меті підсилити патріотичне виховання, налагодити співпрацю між УГК та адміністраціями навчальних закладів. Переможці отримали заохочувальні призи та можливість відвідати історичні місця нашої Батьківщини – поїздка у Холодний Яр та Трахтемирів, пов'язані з героїчним минулим Козаччини.

17.03.10

Біля Міністерства освіти і науки України молодіжні (МНК, МНР, «Зарево») та студентські організації Києва провели театралізовану акцію під назвою «Табачника – на смітник історії!»

Акція стала першим заходом у рамках «АнтиТабачної кампанії», метою якої є звільнення новопризначеного Міністра освіти і науки Дмитра Табачника, який має скандальну і суперечливу репутацію не лише серед його опонентів, але й союзників з Партії регіонів.

Переписана історія України. Версія епохи Дмитра Табачника

Міністерство освіти та науки офіційно заявило, що у вересні п'ятикласники отримають оновлені підручники з історії України. Відповідальний за це чиновник Міносвіти Олександр Удод заспокоював: зміни мінімальні, і зроблені вони для того, щоб "уникнути зайвої політизації". На думку освітян, нічого страшного в цьому немає, бо це просто "оптимізація" історії, а не коригування.

Під ніж, яким боролися з "надмірною заполітизованістю", пустили не лише Помаранчеву революцію, а й низку інших подій української історії. Наприклад, скоротились розповіді про УПА та Січових стрільців, а битва під Крутами взагалі "випала" з програми. Невідомо, чим не сподобалась освітянам історія про молодих патріотів, але її замінили на сухий текст універсалу Центральної ради.

У Міністерстві переконують: усі зміни робили автори, а чиновники нібито жодним чином не впливали на зміст посібників. Але автор книги для 5 класу "Вступ до історії України" Віктор Мисан дотримується протилежної точки зору. Адже більшість правок було внесено до його підручника. Розповідь історика вражає: за його словами, Міністерство наказало порізати текст та зробити "правильні" наголоси.

«У другій половині червня мені зателефонували з видавництва, повідомивши, що рукопис прочитано і потрібно внести зміни до тексту. На питання, чим це обумовлено, мені відповіли: «Корекцією змісту програми для 5 класу»... Хто ж насправді вносив зміни до цього річної програми, мені не відомо. У телефонному режимі редактор видавництва назвала ці зміни», - коментує автор підручника кореспонденту «Української Правди».

«Міністерство освіти і науки України, у першу чергу, вимагало вилучити: героїв Крут; Українських Січових Стрільців; визвольну боротьбу УПА в роки Другої світової війни; суспільно-політичні події і життя в Україні початку ХХІ століття... Також треба було відкоригувати окремі речення, замінити ілюстрації. Наприклад, запропоновано прибрати ілюстрацію «Петро І відвідує Павла Полуботка у в'язниці» худ. В. Волков...

... Окрім того, мені рекомендували дописати, що до викупу Тараса Шевченка з кріпацтва долучилась імператорська сім'я... Всього таких пропозицій було в межах 20. Вони різні. В одних випадках йшлося про те, щоб дописати якесь речення, прибрати окремі характеристики тощо.

Значна частина новацій стосувалася російської політики в Україні. Втручання в автоський текст розпочалося з матеріалів, де описані часи Хмельниччини. Більшість міністерських рекомендацій пов'язана з формуванням дещо іншого, не агресивного образу нашого східного сусіда - Росії. Наприклад, в параграфі «Гетьманщина» в абзаці «На півдні заступали турки й татари. На заході чинили розправу поляки. На сході на Гетьманщину наступали російські урядовці» пропонувалося прибрати останнє речення про російських урядовців.

Найбільш вражаючою стала пропозиція стосовно параграфа «24. Війна». Я мав замінити фото Романа Шухевича на Сидора Ковпака та написати, що загони УПА воювали проти

радянських військ і партизан. А те, що вони воювали і проти нацистів - викинути!...

Це вперше з 1995 року мені як автору вказують, що писати, а чого не писати. За 15 років співпраці з **в и д а в н и ц т в а м и**, Міністерством освіти і науки України ніхто не дозволяв собі нічого подібного» - розповів Віктор Мисан.

Після ознайомлення із

текстом оновлених підручників та порівняння їх із попереднім варіантом виявилось, що від опису деяких знакових подій української історії там не лишилось навіть рядка.

Не міг залишитись без змін і розділ про Голодомор - у тексті зникло формулювання про штучний голод. Видалення окремих слів чи фраз відбулось і в розділі про Другу світову війну. Наприклад, у новому виданні вже не написано, що радянська влада «розправлялась із патріотами».

Для участі Української Повстанської Армії у війні також не знайшлося окремого місця. Її приривняли до загонів Ковпака та Сабурова. Водночас, з посібника видалили фотографію Романа Шухевича. Згадки про повоєнну діяльність УПА також істотно скоротились. П'ятикласники більше не зможуть дізнатись, що патріотів підтримувало місцеве населення. Натомість, до підручника вмістили розповідь про приєднання Криму.

Менше правок було зроблено в другому підручнику з історії для 5 класу авторів Власова та Данилевської. Із книги було вилучено фразу про залежність України від царської Росії, зникли «Руська правда» та розповіді про Петра Калнишевського в усній народній творчості. Але зберегли згадку про те, що УПА воювала проти німців та більшо-

виків. Щоправда, фразу про широкую підтримку повстанців серед населення теж вирішили прибрати. Окрім того, якщо раніше автори зауважували, що звільненню від німців Україна завдячує "найперше радянським військам", то тепер - лише завдяки Червоній армії.

«Завдання курсу з історії для 5 класу - підготувати школярів до більш детального вивчення історії. Тому вимогою була не власне науковість, а підбір найбільш цікавих історичних сюжетів, які б могли виховати в учнях інтерес до історії», - розповів «Українській правді» Олександр Удод, який відповідає в Міносвіти за зміст підручників.

Тим часом, 22 серпня було надруковано 70 тисяч підручників з історії для 5 класу. До першого вересня урядовці обіцяють надрукувати весь тираж. Загалом Міносвіти запланувало видати 506 тисяч підручників, на які пішло

трохи більше 7 мільйонів гривень.

Катерина Каплюк, УП

P.S. Тим часом, у більшості шкіл України 1 вересня – День знань розпочався першим уроком, присвяченим програмі президента Віктора Януковича «Україна для людей» - ред.

На фото: акція руху «Відсіч» проти діючого керівника Міносвіти Д.Табачника

Вони не пройдуть!

До влади в Україні прийшли малороси. До того ж, їх ляльководами й фінансистами є сили відверто антиукраїнські. Ні, українськість не заборонена. Вона навіть підкреслюється. Міністрів навіть змушують читати у відпустках книжки українською, і це – тема для прес-конференцій. Тільки напоказ. Дозволяється лише шароварщина: горшки, сало, борщ, чарка і все цього штибу, щоб малороси своїм колоритом тішили старшого брата і смішили світ.

Вони перемогли на виборах, використавши нашу розчарованість, апатію та ментальні відмінності. Наші вожді виявилися слаб-

кими. Їхні, навчені на зонах та в «разборках», більш витривалими та цинічними. Вони використали інструменти демократії, щоб її висміяти, спаллювати і відмінити.

Жах, але лише 59% громадян України (за даними соціологів) у 2010 році проголосували б за Незалежність. А 23% байдуже, вони б не пішли голосувати. Решта – проти. Решта хоче в СРСР. І ці люди зараз святкують. Нещодавно мені у Харкові один таксист (коли я заговорив до нього українською) сказав, щоб я «гаваріл с ним па рускі, патаму что он ненавидіт хахляндію». Я йому говорю, щоб він з'їв паспорт і їхав в Москву на ПМЖ. І цей псих сказав «ето ви убірайтесь хахли, а харьков – ето рассія». Набити такому морду – не допоможе, хіба-що принесе моральне задоволення.

Найжахливіше те, що захопивши інформаційні засоби комунікації, вони себе героїзують. Вони хизуються тим, що начебто побудували вертикаль влади. Що вони впроваджують реформи. Віддали Севастополь, щоб був дешевий газ – і в цьому була необхідність. А насправді – привід для анекдотів. Янукович обіцяв пенсіонерам підняти пенсії, та поки-що підняв лише пенсійний вік. Бо почув усіх. Україна для людей.

Тільки забули сказати, що для людей з партійними квитками однієї партії. Дежа-вю.

Тотальна брехня на всіх рівнях влади. Не подобається? Є демократична альтернатива. Голосувати за сильного Тігіпка. Проводиться типу праймеріз. Політологи в шоці. Праймеріз – це внутрішньопартійні вибори. В них беруть участь лише члени партії на партконференціях, а не перехожі на вулицях. Фіолетово. І з серйозним виглядом. А якщо хтось за гроші найме студентів ходити від стенда до стенда відмічати своїх і таким чином порушить чесність праймерізу? А хто буде рахувати голоси? А де гарантія, що студенти не ставлять галочки «правильним кандидатам» в перервах? А бюлетені хіба не можна зробити в будь якій кількості? Туфта повна. І найсмішніше те, що експерти знають переможців. Переможе той хто здав найбільше «бабок» до партійної каси.

Це фасадна демократія. Ззовні начебто все в ажурі, демократично, а ззаду – бордель. Цинізм повний. «Лохотрон» для наївних. Після цього, хто голосує за них – це або ті, хто в долі, або лохи.

Єдине, що може протистояти підлості та брехні – це наша Щирість, наша Гордість та наше Об'єднання зусиль. Так, ми програли бій. Але ми не програли Україну. Треба лише встати і вийти боротися. Ми переможемо! Вони не пройдуть!

Віктор Бобиренко, м.Суми

Діяльність МНК. Коротко

Львів

15-17.03.10

У Львові стартувала «АнтиТабачна кампанія», яка розпочалася зі збору підписів за відставку Табачника з посади Міністра освіти і науки України. Потім на площі перед Львівським університетом ім. Франка відкрили символічний «Пункт прийому пропагандивної радянської літератури». До нього, потрапили праці Леніна, Карла Маркса, Матеріали з'їзду КПРС, радянський підручник з російської мови та «Історія Великої Вітчизняної Війни».

Голова ЛОО МНК Андрій Бень заявив, що зібрані сьогодні книжки містять московську імперську пропаганду, але Табачник переплюнув цю пропаганду. Його діяльність загрожує розвитку української освіти і несе небезпеку брехливого висвітлення української історії.

За два дні відбувся пікет-піша хода за відставку Табачника, у якому взяли участь понад 2000 осіб – представників студентства та патріотичної громадськості.

18.05.10

Під час сесії Львівської обласної ради молодіжні організації провели флеш-моб, який відобразив події що відбуваються в Україні. Люди в білих футболках тримали плакати: "Янукович - загроза для України!", "Ні репресіям!", "Україна для людей? ...чи для Партії регіонів".

Акцію провів Молодіжний рух захисту національних інтересів, до якого входять понад 20 організацій: «Український Національний Збір» громадська ініціатива «Відсіч», МНК, "Молодий народний рух", "Сіґма", "Батьківщина молода", "Сокіл", "Вічна Україна" та ін.

24.05.10

У Львові та області проходили урочистості у рамках відзначення Свята Героїв. Заходи розпочалися з покладання кошика квітів до Меморіалу УСС на Янівському кладовищі, де поховано 360 полеглих Січових Стрільців. Там же відбулося запалення лампадок визначних діячів. Голова Львівської обласної ради також поклав квіти на могилу Ольги Басараб – члена УВО.

Далі учасники Свята Героїв переїхали на Личаківське кладовище, де поклали квіти до Меморіалу воїнам УГА, полеглим в обороні Львова у 1918–1919 роках. Відвідали також могили воїнів УПА, жертв Голодомору та політичних репресій, закатованих у тюрмі на Лонцького.

Опісля цього, представники влади переїхали до пам'ятника Степану Бандері, де розпочалося урочисте віче. Після - пройшла багатотисячна хода «Український марш», в якому взяли участь Братство ветеранів та репресованих, Союз українців, КУН, МНК, «За Україну!», та інші.

31.05.10

У місті Винники відбувся квест з нагоди Дня захисту дітей «Винники - місто дитячих мрій». Організатори заходу: МНК та спілка «Золота молодь Винник». Участь у квесті взяли діти з усіх шкіл міста, які виконували найрізноманітніші завдання на кмітливість та витривалість, випробували знання з історії рідного краю, української літератури та навіть математики.

23-26.07.10

Проведено велотур «Тур БАБА», присвячений провідникам української нації Степану Бандері (псевдо «БАБА») та Роману Шухевичу (псевдо «Тур»). Організаторами велотуру є МНК та Управління у справах сім'ї та молоді ЛОДА.

Упродовж трьох днів близько тридцяти учасників велотуру подолали понад 400 км. Маршрут охоплював Львівську та Івано-Франківську області та проходив повз меморіали та пам'ятники українським націоналістам. Велосипедисти побували у Грімному, Княгининчах, Стрию, Калущі, Волі Задеревянській, та Старому Угрюнові. Також учасники мали змогу прослухати гутірки з історії та ідеології націоналістичного руху.

«Беззаперечно, Степан Бандера є героєм, - заявляє учасниця велотуру Оля Винар. – Однією з причин, чому я беру участь у цьому велотурі, це висловити протест проти позбавлення Бандери звання Героя України».

Полтава

11.07.10

На найвищій точці Лівобережної України - горі Пивиха (169), що є кручею над Кременчуцьким водосховищем, було піднято синьо-жовтий та червоно-чорний стяги. Акцію здійснив Полтавський осередок МНК.

«Цей захід було присвячено 66-й річниці створення Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Сучасне молоде покоління не має права забувати героїчні сторінки визвольної боротьби нашого народу, мусить пам'ятати про своїх національних героїв. Зокрема, про Кирило Осмака – першого Президент УГВР, який сам був родом із Полтавського краю» - зазначають організатори.

Діяльність МНК. Коротко

Рівне

05-06.06.10

На території музею «Козацькі могили», що в селі Пляшева, на місці знаному в українській історії як «битва під Берестечком», пройшли заходи присвячені перемозі козацького духу.

Учасниками стали «Свобода», молодіжний рух «Спротив», «За Україну», КУН, МНК, Українське Козацтво, Братство ветеранів ОУН-УПА.

Урочистості традиційно розпочались Службою Божою в церкві св. Георгія за участю Патріарха Київського і Всієї Русі-України Філарета. Відмінністю цьогорічного заходу стала: заборона працівниками МВС політичної символіки.

Суми

24.03.10

На Сумському залізничному вокзалі студентство у рамках «АнтиТАБАЧНОЇ» кампанії проводжало Міністра освіти і науки України Дмитра Табачника до Москви, потягом «Суми-Москва». Сумські студенти зачитали прощальний лист і відправили у дорогу манекен міністра під звуки маршу «Прощання славянки».

Активісти акції зазначили, що українські міністри мають бути патріотами, а не особами, що переписують історію та спростовують факт існування української нації.

За поданням студентства Сумська міська рада пройшла тест на громадянську порядність та ухвалила рішення про звернення до Президента, Прем'єр-міністра та Голови ВРУ з вимогою звільнити Д. Табачника.

Співорганізаторами акції виступили Студентське братство, Спілка Української Молоді, МНК, Молодий народний рух, МОСТ та інші.

07.04.10

Студентство, громадські організації Сумщини провели пікет проти призначення Міністром освіти і науки України Д. Табачника. Саме в цей день віцепрем'єр з гуманітарних питань В. Семиноженко перебував на Сумщині.

Під час пікету Андрій Рибалко, координатор "АнтиТабачної кампанії" наголосив: «Нашою перемогою є те, що міністр почав виправдовуватися. Але він не змінив своїх поглядів, а просто став обережнішим у діях та висловлюваннях».

Анна Товстуха, голова Студентського братства Сумщини, прокоментувала слова заступника Табачника Петра Кулікова: "Студенти повинні бути в аудиторіях на парах, а тут оце на майданах бидло якесь". "Ми не бидло, і справами довели, що ми - зрілі громадяни, які можуть відстоювати власну точку зору законним шляхом", – сказала Анна Товстуха.

13.06.10

Тринадцять молодіжних організацій заявили про участь у новоствореному молодіжному рухові «Спротив». І підписали декларацію співпраці та меморандум, у яких йдеться: «Дії нинішньої влади є такими, що підривають державність, суверенітет України та її авторитет у світі. Режим Януковича своїми діями демонструє, що є маріонетковим і продовжує багатовікову війну московської імперії проти українського народу».

На прес-конференції цей молодіжний рух в області було представлено всеукраїнськими координаторами Сергієм Кузаном – заступником голови Молодіжного Націоналістичного Конгресу та головою Молодого Народного руху Іваном Крулько.

Тернопіль

05.03.10

У Тернополі відбулася акція «Фото з генералом». Під такою назвою на Театральному майдані проходила акція присвячена 60-тій річниці загибелі головного командира УПА Р. Шухевича.

Мета заходу - привернути увагу громадян до легендарної постаті. Кожен охочий мав можливість зробити фото на згадку з генералом УПА. Таке бажання виявило аж 177 тернополян, серед яких більшість – це молодь. Акція проходила в рамках всеукраїнської молодіжної кампанії «Молодь пам'ятає Шухевича» при активній участі МНК.

26-28.03.10

Відбувся сплав по найбільш повноводній річці західної України - Дністрі. Організаторами цієї події були туристичний клуб «Кристал» і клуб «Веселі мандри». Участь у події узяли близько 35 хлопців і дівчат.

Березневий сплав по Дністру не йде у порівняння із літніми відпочинковими сплавами. Відрізняється він перш за все суворістю погодних умов та фізичними навантаженнями, і традиційно проходить у форматі змагань.

Цього року крім команд організаторів події, у змаганнях також брало участь дві команди МНК: з Тернополя і Львова. До речі, команда МНК Тернопіль припливла на фініш першою.

Прихід до влади виразно антиукраїнського режиму Януковича є свідченням поразки національно-демократичного проекту в нашій державі. Дискусії навколо причин цієї поразки, на жаль, не йдуть далі контрпродуктивних розправ над «противсіхами» та Ющенком, які «привели до влади регіоналів». Насправді, причини значно глибоші і виходять вони далеко за рамки поточного політичного процесу останніх років.

Одразу ж зазначу, що під національно-демократичним рухом розумію політичний простір між ВО «Свобода» та БЮТ, а точніше - роздрібнений конгломерат постНУНСівських партій.

Причина 1 - комплекс «дисидентства».

Національно-демократичний рух формувався на основі Народного Руху України та інших подібних структур початку 90-х років, сформованих переважно за участі дисидентів. Ці лідери звикли жити, працювати в атмосфері протесту, в «тотальному запереченні», в підпіллі. Очевидно, за часів совка така стратегія і тактика була більш ніж виправдана, однак вона явно не працює у навіть формально незалежній державі.

У 1991 році завдяки цим силам Україна здобула державність, але демократичні лідери вивили неспроможність працювати у владі. Їм було комфортніше у опозиції. Цей вірус передався і їхнім ідеологічним спадкоємцям - т.зв. «помаранчевим».

Пікет, мітинг, віче, «відкрита петиція» є поняттями куди ближчими для нацдемів ніж формування бюджету, кадрово політика та адміністративна реформа. Саме тому після перемоги Майдану у реальній владі опинились не романтики націонал-демократи, а кон'юнктурники, які у свій час «поклали яйця» у опозиційний кошик.

Націонал-демократи не здатні бути проактивними, вони лише реагують на випаді супротивників, а ця позиція є надто слаб-

«Відвага 2010»: самовдосконалення на межі власних можливостей

У сучасному житті молодих українців є не так багато умов, в яких юнаки та юначки могли б проявити свої кращі людські риси і розкрити свій внутрішній потенціал. Багато хто з молоді і не підозрює, якою володіє силою волі, характеру, рівнем відваги, відданості, самопожертви. Та ті, хто пройшов випробування у всеукраїнському молодіжному вишкільному таборі «Відвага-2010», на собі відчули справжню вартість цих людських чеснот.

Саме такий табір в рамках «Програми із самовиживання в природних умовах» за підтримки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту провів ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес». Захід проходив за 18 км від м.Суми з 3 по 14 серпня 2010 року. Учасниками програми стала молодь з Києва, Львова, Тернополя, Івано-Франківська, Рівного, Сум, Луганська, Харкова, Полтави, Житомира, Миколаєва, Волині та інших регіонів країни.

Вишкільний табір є активною формою таборування для молоді. Для нього зокрема характерні: волонтаристичний вишкіл для сміливих духом людей, традиційне виховання і мораль. Молодь у такому таборі здобуває практичні навички із самовиживання в природі, табірництва та мандрівництва, першої медичної допомоги, а також якісні теоретичні знання з основ громадської діяльності. Все це відбувається в умовах дикої природи.

Загалом у таборі панує суцільна дисципліна, яка мало в чому поступається військовому вишколу і майже не лишає вихованцям табору часу на щось, крім самовдосконалення.

Виховна програма табору жорстка й насичена, передбачає значні фізичні навантаження. Окрім різноманітних ігор, змагань, смуг перешкод і т.п., програма має дві «родзинки»: марафон-змагання з орієнтування на місцевості «Рейндж-кидок» довжиною у 60 кілометрів та спортивна гра із самовиживання «Ревин Яр». Ще більших вражень набули ті, кому довелося ночувати в незнайомій місцевості просто неба без спеціального спорядження, під грозою. Було й багато іншого, що надавало усім охочим

кою.

Причина 2 - ретроградність.

Мова, традиції та історія є, без сумніву, важливими складовими національного поступу. Та успіх чекає лише ту націю, яка об'єднана спільним бачення свого майбутнього. Націонал-демократи так і не запропонували українцям цілісної концепції розвитку держави. Немає модерної стратегії національних реформ, немає бачення соціальної політики, розвитку промисловості, бізнесу, інноваційних проєктів, охорони здоров'я, освіти тощо.

Постколоніальна нація не може йти виключно за духовними гаслами. Національні реформи мають не менший мобілізаційний резерв, ніж медитація над історичними подіями. Цього не розуміють націонал-демократи, вони й далі продовжують копірситись у подіях 50-70 річної давнини і наче не помічають, що українці потерпають тут і зараз.

Причина 3 - розпорошеність.

В Україні існує близько 20 політичних партій, які претендують на національно-демократичну нішу. Електоральні шанси найсильніших з них дорівнюють 1%. Ця ситуація не нова, а швидше традиційна для України. І за часів УНР країна була втрачена через взаємопоборювання політиків. Причина розпорошеності не у ідеологічних суперечках, а у закомплексованості націонал-демократичних вождів. Вони не можуть бути другими. Та й партійне лідерство дає свої політичні й комерційні дивіденди.

У чому дійсно завинив Ющенко, так це в тому, що тричі оживляв трупи старих партій і заводив їх до парламенту. Вони йому одразу ж і віддячили - зрадили чи не на другий день.

А тепер поважно надувають щоки - «ми парламентська, самодостатня сила»...

Причина 4 – відсутність нових облич.

На всіх з'їздах нацдемівських сил лунають слова - «нам треба залучати молодь, потрібні нові обличчя». Практика ж сумна - у партійному керівництві та виборчих списках домінують уже всім обридлі особи. Партійні форуми нагадують пленуми ЦК КПРС часів застою – парад геронтів, лише замість червоних значків, тризуби і вишиванки.

Відсутня циркуляція партійних еліт, а це дає свій негативний результат. Люди уже не довіряють лідерам, які мають по 5 ходок у парламент. Та й окрім пустопорожніх деба-

чудову можливість вивалитись в багнюці, проходячи, наприклад, «лисячу нору», повисіти на страховці, переходячи річку по канатах або просто гайнути прямо в одязі у воду під час нічної переправи.

Наступним випробуванням став т.зв. «день аскетизму», коли в пошуках їжі багато з нас ганялося за жабами, хтось шукав річкових моллюсків та намагався вполувати рибу, дехто пробував на смак цвіркунів, а інші надали перевагу запеченій під палючим сонцем ожині і гірким диким яблуком.

Проте фізичні випробування – не самоціль. За словами організаторів, саме на межі можливостей власного тіла досягається той стан, коли розум готовий засвоїти головне, а саме ті духовні якості, які знадобляться майбутнім лідерам.

Семінари та лекції для таборювників – звична й пізнавальна річ. Звертається увага на те, що може бути характерним для сучасної молодої людини, який прихований потенціал – інтелектуальний, духовний, фізичний - закладений в тих людях, які приїхали в табір. Відомо, що коли людина занурена в екстремальне середовище, у неї проявляються її природні риси, також загострюється здатність опановувати нові знання і застосовувати їх в тих умовах, в які людина потрапляє. Також організатори впевнені, що кращі вольові риси та організаційні навик проявляються у людей з лідерськими якостями. Розвинути їх допомогала під час семінарів національний тренер ПРО ООН Жанна Савич.

Все це, в поєднанні, створювало ідеальні умови для залучення до здорового способу життя, заняття спортом і туризмом, профілактики шкідливих звичок серед молоді.

5 причин поразки націонал-демократів

тів вони там нічим і не відзначились.

Жодна нацдемівська партія не займається формуванням кадрового резерву, партійним будівництвом, політичною освітою молоді. Припартійні «молодіжки» перетворились на напівдармових прапороносців та роздавальників газет. Ці партії самі вбили перспективу росту.

Причина 5 - організаційна неефективність та фінансова залежність.

В Україні в принципі немає партій. Є фан-клуби вождиків і партії лобістів великого бізнесу. А нацдемівські партії взагалі перетворились на диванні партії лідерів, які перебувають у постійному пошуку спонсорів, у бажанні пролізти у парламент. Ніхто не займався партійною побудовою у європейському розумінні цього поняття. Партії діють лише у час виборчих кампаній, а потім впадають у ступор. Місцеві ідейні активісти покинуті напризволяще й змушені за прикладом своїх національних лідерів торгувати партійними свідоцтвами серед регіонального бізнесу. Не існує ні партійних шкіл, ні семінарів, постійно діючих приймалень. У міжвиборчий час немає жодних політичних кампаній. Тому й результат такий.

Багато кажуть про диверсифіковане та публічне фінансування партій. Це просто слова. Насправді, фінансування партій і надалі здійснюється за корупційними схемами. Це стосується і нацдемівських проєктів. Банальний продаж місць у списках, домовлені голосування за лобістські законопроєкти у парламенті або за земельні у місцевих радах стали звичною практикою і в нацдемів. Це підсадило частину партій на фінансову голку олігархів, тому часто окрім риторики там ні національною ідеєю, ні демократією і не пахне.

Якщо вищенаведені проблеми помножити на безвідповідальну політичну практику нацдемівських вождів останніх років, то одразу стає зрозумілим - старі проєкти не здатні досягнути успіху. Тому й програли. Однак, справа не у електоральних перемогах, а в долі країни. Україна як ніколи потребує здорової патріотичної, реформаторської сили, здатної ефективно захищати національні цінності, демократичні свободи та курс економічного оновлення. І формування такої сили без врахування помилок націонал-демократів старої формації не можливе.

Андрій Левус

Табір відвідало і чимало гостей – представники громадськості і місцевої влади. Цікаво було поспілкуватися із Генеральним секретарем Світового Конгресу Українців п. Стефаном Романівим із Австралії, який у цей час відвідував Сумщину. А загалом, українська діаспора надзвичайно багато підтримала і допомогла у проведенні «Відваги-2010». Особлива роль тут належала З'єднаному Україно-Американському Допомоговому Комітету (директор – Лариса Кий) та Лізі Українців Канади (президент – Олег Романишин).

Тож, наприкінці можна зазначити, що цей вишкіл – для молодих, завзятих, небайдужих, натхненних та окрилених українців, які залюбки випробовують свої можливості, перевіряють на міцність характер та загартовують витривалість. Вони відкриті для збагачення новими знаннями та практичними навичками й готові прийняти в свої серця нових друзів з усіх куточків України. Їм знайомий смак небезпек та радість перемог над собою. Вони вміють відчути драйв справжнього життя.

Катерина Сопова, м. Стаханів,
Луганська обл.
Іванка Калашник, м.Київ

Міцні «обійми» «старшого брата»

продовження, початок на стор. 3

Як довела історія, в цьому випадку все відбувалося зовсім навпаки. Тому українці повинні знати про досвід таких країн, що повірили в дружбу з російським ведмедем і за свою довірливість розраховалися найдорожчим – державним суверенітетом і свободою своїх народів...

Чехословаччина

Довоєнна Чехословаччина добре на собі відчула, чим обертається довіра до Росії, тим паче – радянської. Коли в 1938 році в Мюнхені Німеччина за потурання інших великих європейських країн ділила цю державу, чехи до останнього сподівалися, що СРСР втрутитися в ситуацію, врятує братів-слов'ян і не дасть ліквідувати державність Чехословаччини. Історія засвідчила – сподівання були марними. Сталінський СРСР користувався в ті роки сумнозвісною «політичною доцільністю» і пішов на зближення з нацистською Німеччиною.

Потім – у 1968 році, під час «Празької весни», вони наводили «конституційний порядок» із сотнями жертв. А найжахливіше, що у спогадах радянських солдатів свої дії вони аргументували, тим що ніби-то «неврівноважені чехи самі кидали своїх дітей під танки»...

І напевно чи можна зараз дорікнути Чехії за наявність у неї ілюзій щодо «братерських стосунків» з РФ, коли на її території розміщуються американські системи протиракетної оборони (ПРО).

Сербія

Багато експертів (та й просто обивателів) вважають, що Росія є другом і союзником Сербії. Так вважають і багато сербів. Але історія знов таки доводить, що такі твердження є безпідставними. Скажіть чесно, поклавши руку на серце: чи зробила Росія бодай щось, аби автономний край Косово не був наразі визнаний більшістю провідних країн Світу, в тому числі й нинішніми союзниками Росії – Францією і Німеччиною? Ні, Росія куди більш наполегливо намагається довести Європі, що Голодомор 1932-33 рр. не був геноцидом українського народу, ніж допомогти сербам вирішити косовський конфлікт.

А в 1999 р., коли ВПС США і Великої Британії бомбардували сербські міста, де була Росія? В тому конфлікті РФ запам'яталася лише тим, що вже по закінченні активної фази війни вслід за натівськими військами ввела свій контингент в Косово. Потім, звичайно, вони його вивели, але зі статусом Косово вже було вирішено. Згодом вони запропонували сербам відбудувати декілька християнських храмів. Мовляв, не ображайтеся...

І зовсім нещодавній приклад: під час «газової війни» з Україною в січні 2009 р. Росія почала на своїх «союзників» - сербських братів-слов'ян, перекинувши газ і для них в тому числі. Це призвело до того, що нещодавні «союзники» почали публічно спалювати російські прапори на вулицях сербських міст. Цей приклад зайвий раз підтвердив, що Росія заради своєї вигоди здасть своїх «братів» і «сестер» із «тельбухами».

Білорусь

Ще один цікавий приклад «дружби народів» - російсько-білоруські відносини. Ніхто не заперечуватиме, що режим Олександра Лукашенка в Білорусі є вкрай лояльним до Кремля. Республіка Білорусь веде повністю промосковську політику як в середині країни, так і ззовні. Білоруське керівництво допускає в середину країни російський капітал, сама Білоруська держава є учасницею ОДКБ (невдала пародія на НАТО – С.Б.), а також такого ефемерного проекту як Спільна держава Росії і Білорусі. Здавалося, кращого товариша для РФ і не знайти.

Але останні роки довели, що тісна співпраця двох країн є гарним приводом сісти «брату меншому» на шию. В результаті Росія не допускає цілий ряд білоруських товарів на свій ринок і погрожує підняти ціну на газ. Лукашенко в свою чергу погрожує вийти з ОДКБ. Такі «демарші» білоруського диктатора закінчуються розмовами про те, що Кремль готується змінити режим в

Білорусі на більш лояльний, на ще більш проросійський (хоча куди вже більше). Медіа війна між РФ та Республікою Білорусь зайвий раз доводить небезпідставність цих розмов. А вже про що можна говорити точно, так це про те, що білоруси тепер опиняться в «енергетичній кабалі» у росіян, адже свого часу «Газпром» «попросив» під контроль понад 50% газотранспортної системи цієї країни, позбавивши тепер її можливості контролювати транзит енергоносіїв у Європу.

Це зайвий раз є доказом того, чим закінчується «міцна дружба» з Росією для її союзників.

Грузія

Після подій серпня 2008 року здається, що Росія і Грузія завжди були непримиренними ворогами і між ними ніколи не було не те що братерських відносин, але просто елементарної довіри. Але це не так. Може вже більшість забула, але до 2003 року в Грузії при владі був цілком лояльний до РФ режим колишнього міністра закордонних справ Радянського Союзу Едуарда Шеварднадзе.

І що цікаво: саме під час правління цього президента Грузія втратила контроль над Абхазією, яку «відбили» у грузин підготовлені росіянами абхазькі військові та власне російські добровольчі загони.

Аж занадто поступлива щодо Росії позиція з боку режиму Шеварднадзе заклала передумови сепарації Південної Осетії. Саме так, це сталося не за Саакашвілі, за нього конфлікт просто переріс у більш гостру форму. Тоді ж, ще за Шеварднадзе, по абхазькому шляху ледь не пішла Аджарія... Як бачимо, і у випадку з Грузією передумовою внутрішньої дестабілізації та територіальних втрат стала лояльність керівництва цієї країни до Росії...

Україна

Все ж наша розвідка була б неповною, якби ми не згадали приклади з української історії, приклади того, як аж надто приязні стосунки з Росією для нашої держави закінчувалися катастрофою.

Не треба «перелопачувати» стоси архівних документів аби відшукати безліч прикладів «самовбивчої дружби». Так, наприклад, в 1657р. Москва, яка була військовим союзником Гетьманської України, стає на бік Польщі, яка на той момент перебувала у стані війни зі Швецією і Гетьманщиною. Саме ця зрада, на думку істориків, пришвидшила смерть Богдана Хмельницького.

Інший приклад – Іван Мазепа, який довгий час був вірним союзником і навіть другом московського царя Петра І. Та така дружба з російським монархом призвела до того, що Мазепа був змушений відправляти тисячі козаків на Північну війну, а коли на Україну посунуло військо польського короля, цар Петя «умив руки» і сказав Мазепі: «я не дам тобі і десяти людей, боронися сам як знаєш». Зараз вже мало хто згадає, що цей вчинок російського самодержця підштовхнув Мазепу до союзу з Карлом XII...

У 1918-1919 рр. українські соціалісти на чолі з Володимиром Винниченком до останнього вірили, що їх російські однодумці не підуть війною проти України. Як в січні 1918, так і в лютому 1919 р. така позиція українських соціалістів призвела до окупації УНР більшовиками і подальшого «червоного терору».

Інші союзники Червоної Москви, керманіч УРСР, яка за конституцію Радянського

Союзу була ледь не суверенною республікою, теж в усьому намагалися догодити Москві (хоча мали декларативне право взагалі вимагати вийти зі складу СРСР, і до того були передумови). В результаті - запопадливість українських комуністів закінчилася колективізацією, Голодомором і масовими репресіями.

І нарешті, наша сучасність... За добу незалежності Україна мала найбільш конфронтаційні ситуації з Росією далеко не за часів Віктора Ющенка, якого чомусь вважали різко антиросійським політиком.

Отже, середина 90-х – конфлікт в Криму. Автономія, очолювана проросійськими силами, проголошує про своє відокремлення від України і намагається приєднатися до Росії. В цей же час розгоряється конфлікт довкола Чорноморського флоту. Іноді доходить навіть до застосування зброї. Тоді Росія не забрала Крим не через політичну волю проросійського, до речі, президента Леоніда Кучми, а через війну в Чечні.

Другий приклад – конфлікт довкола острова Тузла. Він стався в жовтні 2003 року. Тоді прем'єр-міністром був ніхто інший як Віктор Федорович Янукович, проросійськість якого не викликала жодних сумнівів. Лише великими зусиллями українських дипломатів Росія не змогла добитися від України прийняти свої умови щодо делімітації морських кордонів (для цього, власне, і

загіталася Кремлем вся ця «тузлинська» епопея).

А тепер подивимося, що маємо зараз (гуманітарну сферу не чіпаємо – тут і так все зрозуміло – С.Б.):

1. Чорноморський флот РФ залишається в Криму до 2042 року майже задарма;
2. Здано флагман українського авіабудування – завод ім. Антонова;
3. Здано найпотужніші підприємства металургійної галузі України;
4. Маємо вищу ціну на газ для населення, ніж за попередньої, менш лояльної до російського керівництва, влади.

Якщо хтось щось і має, то - вони. А ми? Питання риторичне...

Отже, як показує практика, найбільша небезпека від Росії іде за наявності проросійського режиму в Україні. Зараз якраз до влади «дорвалися» прихильники тісного зближення з Росією. Перші негативні наслідки цього «зближення» видно неозброєним оком. І найнебезпечніше в цій ситуації те, що Росія саме за цього режиму матиме всі шанси повторити «осетинський сценарій», але вже в Криму чи на Донбасі.

Хтось скаже: «Росія - велика сильна країна, з нею треба дружити...». Може й треба. Але чи не здаємося ми собі занадто маленькими, порівняно з Росією, бо стоїмо перед нею на колінах, як відзначав свого часу провідний ідеолог українського націоналізму Дмитро Донцов?

Ми починали наш історичний екскурс з тези про те, що немає постійних друзів. Але в Україні, на жаль, є постійні вороги. І це є наслідком незрілої і нездалої влади, комплексом меншовартості серед населення. Тому бажаною визискувати з нас – хоч відбавляй...Але коли ми будемо сильними і посправжньому любитимемо Україну (як сказав сучасний класик «не до хрипу в горлянци, а до глибини власної кишені і поту на скронях» - С.Б.), то кожен ворог перегляне палітру наших стосунків. Аби собі не нашкодити...

Таким чином нам, українцям, варто пам'ятати уроки історії і вчитися на помилках своїх попередників. Бо може так статися, що власні помилки виправити ніколи не вдасться.

Сергій Багрянний

Діяльність МНК. Коротко

Тернопіль

05-06.06.10

Поблизу міста Теревовля відбулася обласна теренова гра для молоді «Легенда УПА», у якій взяли участь команди із райцентрів. Організаторами виступили ТОО МНК, Головне управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту та Управління освіти та науки ОДА.

Під час заходу відбулися змагання з туризму, пейнтболу, брейн-ринг, ватра знайомств та творчий конкурс на тему „Євген Коновалець – символ Боротьби“. Перед учасниками ставилося завдання знайти прапор УПА, продемонструвати знання з історії, географії та спортивного орієнтування.

24.06.10

З нагоди Дня молоді Тернопільська ОДА та обласна рада відзначили кращих представників молодіжного руху. Почесною грамотою Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту та голови ОДА нагородили членів Молодіжного Націоналістичного Конгресу Ірину Вівсяну, Віталія Вовка та Юрія Лотоцького, від міської влади Тернополя - Цапа Володимира та Ковалика Івана, а від Управління сім'ї, молоді та спорту ТОДА - Токар Ірину.

27.06.10

Проїшли змагання «Супермафон 100 км за 24 години», які традиційно проводяться в області до Свята Героїв. У марафоні також взяли участь двоє членів ТОО МНК – Іван Кізюк та Юрій Лотоцький. Організаторами виступили МНК, «Тризуб», «Пласт» та тур-клуб «Файні Мандри».

27.06.10

Вже вчетверте відбувся відкритий турнір Тернополя з пейнтболу "Кубок Шухевича -2010". Організаторами виступили пейнтбольний клуб "Легіонер" та МНК. У змаганнях взяли участь 7 команд із Тернополя та одна із Чернівців. У жорсткій боротьбі, перемогла "банда" ZeroFear із простих тернопільських хлопців. Друге місце - "Ангели" з Чернівців, третє - ВО "Свобода".

Харків

05.03.10

Місцевий осередок МНК провів пікетування консульства РФ із закликом розсекретити архіви НКВД. Захід було приурочено до 60-ї річниці з дня загибелі головного командира УПА Романа Шухевича.

Заступник голови МНК у Харківській області Олександр Омельченко передав черговому офіцеру консульства, двохтомник «Роман Шухевич у документах радянських органів державної безпеки» та звернення до консула Російської Федерації. У зверненні містилося прохання уважно перечитати ту дешифрований матеріалів КГБ, які розсекречені в Україні, та зупинити брехливу політику по дискредитації національно-визвольного руху України.

На питання журналістів: «Як Ви вважаєте, чому досі сусідня держава не розсекретила свої архіви?» О. Омельченко відповів: «Росія просто боїться відкривати світу правду про визвольні змагання українців. Боїться, бо її руки в крові...».

19.03.10

У рамках «АнтиТабачної Кампанії» відбулося театралізоване дійство під стінами Харківської облради. Мета – продемонструвати сутність майбутньої політики міністра: переписування історії, розпалювання міжрегіональної ворожнечі, приниження україномовного населення, повернення у ВНЗ хабарництва через відмову від зовнішнього незалежного оцінювання. Організував акцію МНК.

16-18.04.10

Харківська організація МНК провела вишкільний табір «Слобідські Ночі – 2010». Щорічно юнаки та юначки мають можливість випробувати себе на фізичну та моральну витривалість в екстремальних умовах, засвоїти правила життя в природі, прослухати різноманітні лекції тощо.

На відміну від попередніх таборів, захід пройшов у вигляді триденної мандрівки, де учасники подолали близько 50 км по пересічній місцевості в Чугувському районі. Програма табору вдало поєднала теоретичну та практичну частини фізичного та ідеологічного вишколів.

30.05.10

Вже вдруге у Харкові з ініціативи МНК відбувся виступ соліста гурту «Тінь Сонця» Сергія Василюка, приурочений до Дня Героїв.

Під час виступу прозвучали композиції з нового сольного альбому Сергія "Сховане обличчя". Традицією вже стало живе спілкування зі слухачами. «День Героїв, – говорить Сергій, – це привід згадати всіх борців за волю та незалежність України, яких у XX столітті було чимало. Герої – це не лише ті, кому зводять пам'ятники, а й ті, чий могили і досі невідомі».

Розпочалось зголошення на табір-джамборі «Повстанська Ватра» 2010

Вже традиційно для себе, восьмий рік поспіль, Молодіжний Націоналістичний Конгрес напередодні Свята Покрови та Дня Українського Козацтва організовує молодіжний табір-джамборі «Повстанська ватра». Цього року він відбудеться з 7 по 10 жовтня в урочищі Гутисько, Підгаєцького району, що на Тернопільщині.

Слово "джамборі" в перекладі з мови американських індіанців означає "збір усіх племен після довгої війни" чи "велика рада". Табір-джамборі в сучасному розумінні означає: зліт, фестиваль, розваги і змагання, але з насиченою, цікавою, а головне - корисною програмою.

Місце цього річного проведення «Повстанської ватри» вибрано не випадково. Адже саме Підгаєщина у результаті збройної боротьби ОУН і УПА стала одним із центрів національного руху опору в Галичині (1944—1952 відбулося 66 боїв і сутичок). Також на Підгаєччині відбувся останній в історії бій УПА — 14 квітня 1960 року (встановлено пам'ятний знак-хрест (жовтень 2007)).

Програма «Повстанської ватри» є поєднанням фізичного та інтелектуального навантаження. Вона передбачає практичні заняття з табірництва, ряд лекцій з історії націоналістичного руху та основ громадської діяльності. Також на учасників чекають пейнтбол, туристичні змагання, спортивні ігри, вивчення народних та повстанських пісень, зустрічі з ветеранами УПА та цікава особливість цього річного табору – катання на конях. Завершенням кожного дня буде цікава і весела ватра.

«Повстанська ватра» дає змогу учасникам ознайомитись з життям та побутом воїнів УПА не з книжок, а з власного досвіду.

Ідея проведення молодіжного табору-джамборі „Повстанська ватра” виникла у середовищі Молодіжного Націоналістичного Конгресу ще у 2002 році. Метою заходу було

визначено гідне відзначення ювілейної дати – 60-ї річниці Української Повстанської Армії та інформування молоді про національно-визвольний рух в Україні у середині ХХ століття.

Протягом 2002-2009 років українську молодь радо приймали землі Рівненщини (місце героїської загибелі командира УПА-«Північ» Кліма Савура), Волині (терен Колківської республіки УПА), Вінниччини (місце останнього бою командира УПА-«Південь» полковника Омеляна Грабця - „Батька”), Сумщини (території, де у 1770-80-х роках діяли повстанські гайдамацькі загони запорізького козака Семена Гаркуші та батьківщина останнього кошового Петра Калнишевського) та Київщини (де в 1768 році відбувалося гайдамацьке повстання на чолі з М.Швачкою та А.Журбою). У 2008 році табір був поділений, тож одночасно відбувався в двох місцях – на Тернопільщині, поблизу села Слов’ятин Бережанського району на місці вишкільної бази сотні «Бурлаки» Подільської воєнної округи УПА, і на Харківщині у Зміївському районі – східному форпості Київської Русі, місцях боїв княжих дружин з половцями. В 2009 році табір також приймав Слов’ятин.

Щороку табір дає можливість сотням молодих людей, переважно студентів і старшокласників, побути в колі однодумців, обмінятися досвідом і планами на майбутнє. Такий формат заходу має суттєвий вплив на студентські і молодіжні організації, популяризує їх діяльність у сфері громадянської активності та патріотичного виховання.

Для участі у таборі необхідно:

- мати 16 років;
- заповнити та подати до оргкомітету "Картку-зголошення" (для осіб молодших 18 років обов’язковим є дозвіл батьків);
- виконати особистий та харчовий виряд;
- виконувати накази та розпорядження проводу табору;
- Прибути до 10 ранку 07.10.10 в м. Тернопіль до Катедри (10 хв. ходу від залізничного вокзалу)

Всі деталі щодо зголошення та проведення табору можна знайти тут <http://www.ukrnationalism.org.ua/news/?n=4224> або vatra2010.blogspot.com

Зголошуватися за адресами регіональних представництв МНК (див. “Ти можеш знайти нас” в газеті “Терен Україна”).

Всі решта регіонів можуть зголоситися за адресою оргкомітету:

Центральний Провід МНК: вул.Ярославів Вал, 9 прим.4., тел.: (044)234-70-20, факс (044)246-47-83, e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm

Фотоальбом «Повстанської ватри» 2002-2009 років <http://www.ukrnationalism.org.ua/album/?s=20>

Інформцентр МНК

Богдан Яремко, комендант табору-джамборі «Повстанська ватра-2010»

«Повстанська Ватра» є одним із базових таборів, які проводить Молодіжний Націоналістичний Конгрес. Я дуже радий, що табір вже втретє поспіль проводиться на Тернопільщині, і збирає учасників зі всієї України.

Цього року табір змінив своє місце проведення і буде проходити на Підгаєччині - моїй малій батьківщині. Від чого мені приємно вдвоє. Це дає нам можливість не тільки поспілкуватися у колі однодумців, а й долучити до нашого руху старшокласників сільських шкіл. Адже у них є менше можливостей стати активними членами громадських патріотичних організацій. Традиційно гості зі Східної України матимуть змогу по спілкуватися з воїнами УПА та діячами ОУН. Також проведемо суспільно-корисну акцію у с.Голгоча.

«Повстанська Ватра» - це захід, який символічно закриває таборовий сезон після активного вишкільного літа, і молодь має змогу провести час у невимушеній та дружній атмосфері. Як завжди, на них чекає насичена різними цікавинками програма.

Отож, чекаємо гостей... І вірю - нашої МНКівської родини прибуде!

Керівництво та членство Молодіжного Націоналістичного Конгресу висловлює щиру подяку усім добродіям, жертводавцям та організаціям, які сприяли діяльності нашої організації у березні 2010 - серпні 2010 року.

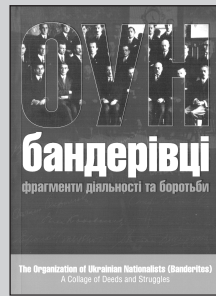
Організації:
Міністерство України у справах сім’ї, молоді та спорту (Київ, Україна)
Спілка підприємців Тернопільщини “Українська Справа”(Тернопіль, Україна)
Громадська Ініціатива “Оновлення країни” (Київ, Україна)
Ліга Українців Канади (Торонто, Канада)
З’єднаний Україно-Американський Допомоговий Комітет (Філадельфія, США)

Добродії:
Адольф Гладилович (Монреаль, Канада)
Олег Романишин (Торонто, Канада)

Василь Олесків (Лондон, Англія)
Володимир Гнип (Ноттінгем, Англія)
Лариса Кий (Філадельфія, США)
Валентин Наливайченко (Київ, Україна)
Жанна Савич (Київ, Україна)
Анатолій Семенюк (Київ, Україна)
Віктор Рог (Київ, Україна)
Андрій Левус (Київ, Україна)
Ростислав Мартинюк (Київ, Україна)
Володимир Науменко (Київ, Україна)
Олег Вітвіцький (Тернопіль, Україна)
Михайло Ратушняк (Тернопіль, Україна)
Павло Макаренко (Харків, Україна)

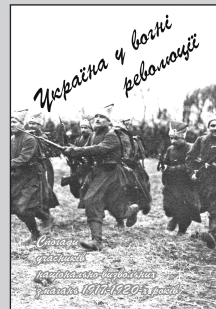
Свій до свого по своє!

ОУН (бандерівці): фрагменти діяльності та боротьби

Діяльність ОУН та її членів привертала увагу закордонних політиків, громадськості, журналістів й не давала забути, що Україна, хоч і поневолена, існує та змагає до незалежності. Жертви, складені для здобуття Української Держави, числилися сотнями тисяч, але це не припиняло боротьби, а лише служило новим поколінням взірцем віри та посвяти.

Україна у вогні революції

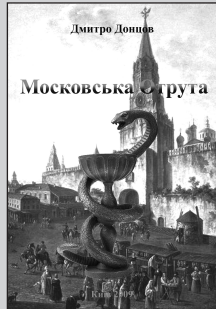

Збірка спогадів безпосередніх учасників національно-визвольної боротьби українського народу за власну державність у 1917-1920-х роках.

До книги увійшли спогади Юрія Липи, генералів Армії Української Народної Республіки Володимира Сікевича, Олександра Вишнівського, Михайла Крата та інших учасників боротьби за волю.

Рекомендується історикам та всім, хто цікавиться минулим рідного краю

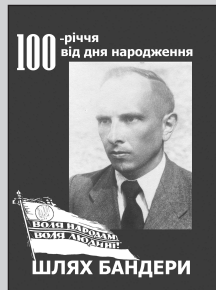
Дмитро Донцов “Московська отрута”

Збірка статей українського мислителя, провідного ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова об’єднує тексти, в яких автор досліджує глибинну сутність та джерела московського імперіалізму. Один з найприскипливіших дослідників московщини дає свої відповіді на запитання, актуальні й сьогодні.

Для широкого кола читачів.

Збірка статей “Шлях Бандери”

Впродовж багатьох років ім’я Степана Бандери найчастіше згадується в історичних суперечках. Проте, незважаючи на 100-літній ювілей з дня народження, Бандера й далі в уяві багатьох залишається більшою мірою містичним прапором національно-визвольного руху, аніж реальною людиною. Зруйнувати комуністичні стереотипи і представити постать лідера ОУН в правдивому навітленні покликане це видання. Пропонована збірка містить біографічні дані Провідника ОУН і огляд його теоретичної спадщини. Також поміщено статтю Степана Бандери “З невичерпного джерела” і список рекомендованої з теми літератури.

Книга-поштою: для замовлення книг поштою необхідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою [book_mnk@ua.fm](mailto:mnk@ua.fm) або телефонічно та вказати назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом

Цей номер “ТЕРЕН УКРАЇНА”

вийшов за сприяння

**Юрія Поканевича (Київ, Україна)
Віктора Бобиренка (Суми, Україна)
Христини Бідяк (Торонто, Канада)**

Ти можеш знайти нас:

Волинь - 093-677-47-08 (Біра), mnk.volyn@gmail.com
Дніпропетровська обл.- 096-235-68-54 (Роман), mnk_dp@ua.fm
Донецька обл. - 095-182-94-17 (Василь), mnk@ua.fm
Житомирська обл. - 098-713-02-31 (Павло), pashaneflovumui@yandex.ru
Закарпатська обл. - 067-729-13-75 (Віталій), vital_mnk@ukr.net
Запорізька обл. - 050-148-80-34 (Юрій) mnk@ua.fm
Крим - 067-653-71-94 (Володимир), volodymyr_selivanov@meta.ua
Луганська обл. - 095-566-43-88 (Олексій), naviy@i.ua
Львівська обл. - 063-263-88-28 (Андрій), golnach@gmail.com
Миколаївська обл. - 066-155-04-10 (Володимир), sychgora@gmail.com
Полтавська обл. - 095-828-18-37 (Дмитро), nachtigal2007@ukr.net
Рівенська обл. - 096-821-83-66 (Юля), ulichka1992@ukr.net
Сумська обл. - 095-731-29-88 (Наталія), sumy.mnk@gmail.com, 097-168-84-11, 095-442-99-03 (Андрій), baton@meta.ua
Тернопільська обл. - 097-979-19-45 (Богдан), mnk.ternopil@gmail.com
Харківська обл. - 066-340-26-92 (Сашко) mnk_kharkiv@ua.fm

Київ - 097-675-22-35 (Сергій), mnk_kyiv@ua.fm
Ти можеш завітати до нас на збори щоп’ятниці о 19-00 за адресою вул.Ярославів Вал, 9.

“ТЕРЕН УКРАЇНА”

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

Головний редактор: Ярослав Іляш
Редакція: Діана Сергієнко, Олексій Довбиш, Сергій Пархоменко, Сергій Кузан, Людмила Редько, Катерина Аврамчук.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думки, висловлені авторами.
При передруці посилання на “ТЕРЕН УКРАЇНА” обов’язкове.

Друк: ТОВ, “Ціцера”, вул. Дегтярівська, 21.
Замовлення 22/09-10
Наклад - 10000

**Адреса редакції: 01034, м. Київ
вул. Ярославів Вал, 9, оф. 4,
тел. (044)234-70-20**

**www.UkrNationalism.org.ua
e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm**

Засновник: ВМГО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес”

Свідоцтво серія: КВ, № 13248-2132р
від 08 жовтня 2007 року

Розповсюджується безкоштовно